

Əliqismət Vətən üçün böyümüşdü

İnsan dünyaya göz açarkən onu qarşıdakı həyatda nələr gözlədiyindən xəbərsiz olur. Eşitdiyi ilk dualar məhz ana laylasında gizlənir və şirin yuxuya bənzəyir. Bəlkə də Vətən uğrunda vuruşan, ata, ana, bacı, qardaş gözüne dik baxmağı bacaran, babaların ruhunu şad edən, Vətəni sevindirən igid oğulların mənəvi rahatlığıdır bu laylalar, öyüd-nəsihətlər?

Vətənin bütövləşməsi uğrunda varlığı ilə döyüşə atılanların cərgəsində olmaq Əliqismət Mükafat oğlu Yaqubluya da nəsib oldu. O, 1992-ci ildə Lerik rayonunun Kələxan kəndində işıqlı dünyaya göz açdı. Hələ o illərdə baş verən Qarabağ savaşından xəbərsiz idi. Axı, o hardan biləydi ki, təcavüzkar düşmənin işğal etdiyi torpaqları azad etmək 28 ildən sonra onun qismətinə düşəcək?

Vətən Müharibəsində torpaq, yurd, məmləkət, dövlət və onun sərhədlərinin toxunulmazlığı, suverenliyi uğrunda qəhrəmancasına vuruşmuş Əliqismət Yaqublunun atası Mükafat Yaqubov oğlunun şücaətindən iftixarla danışır:

- Əliqismət oğul övladlarımdan ilki idi. Onun doğum günü sevincimiz yerə-göyə sıgmırdı. Böyüdü, ətə-qana doldu. Həmişə səliqəli geyinər, nadinclik etməz, evimizin yaxınlığındakı uşaq bağçasının həyatında oynardı. Davalı kinolara xüsusi maraq göstərirdi. Əliqismət bir gün mənə dedi ki, ata, mənə də taxtadan tüfəng düzəlt. Dava-dava oynayırıq". Mən onun ciddiyyətlə danışdığını görüb razı oldum. Beləliklə, onun ilk davası beləcə başladı...

Bəs sonra?.. Əliqismət öz arzusu ilə 2007-ci ildə Naxçıvanski adına Hərbi Liseyə daxil oldu. Oranı yüksək qiymətlərlə bitirib Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Akademiyanın kursantı oldu, tədris-məşq proqramını yüksək səviyyədə mənimsədi. Artıq o, gələcək sənət-peşə yolunu müəyyənləşdirmişdi. Müəllimləri də ondan razı idilər, yoldaşları arasında xətir-hörmət qazanmışdı. Evə gələndə çiyində parlayan ulduzları görmək arzusunu həvəslə dilinə gətirərdi.

Beləliklə, Ali Hərbi Akademiyanı fərqlənmə ilə bitirən Əliqismət Yaqublu Təlim-Tədris Mərkəzində yeni ixtisas qazandı, hərbi biliyini daha da təkmilləşdirdi. Bilik və bacarığı ilə fərqlənən on nəfərlə birlikdə Qobustandakı hərbi hissəyə təyinat aldı. 2015-ci ildə könüllü olaraq cəbhə bölgəsində hərbi xidmətini davam etdirir, 2016-cı ildə isə Füzuli ərazisində xidmətdə olarkən onun Əliəsgər oğlu anadan olur. Beyləqanda hərbi birləşmədə ən fəal, cəsur, qorxmaz və hərbin yeniliklərini, taktika və strategiyasını bilən zabit kimi tanınır, başqalarına nümunə göstərilir. Aprel döyüşlərində fəal iştirak edir, hünər, şücaət göstərir. Aprel döyüşlərindən sonra yenidən Qobustana göndərilir. 2017-ci ildə isə öz istəyi ilə yenidən cəbhə bölgəsində - Ağcabədidə xidmətini davam etdirir. Bir il sonra XTQ-nin baş leytenantı kimi Xidmət rəisi vəzifəsini icra etməyə göndərilir.

Adına və andına layiq qəhrəman

Və kişi kimi vuruşmağa, Vətəni azad etməyə, zabit andını şərəflə yerinə yetirməyə gedir. O, müqəddəs arzusuna çatdı, düşmənin yuxusuna haram qatdı.

Əliqismət Yaqubludan yüksək rütbəli komandirlər, zabit yoldaşları, tabeliyindəki şəxsi heyət və əsgərləri bir kəşfiyyatçı kimi onun əvəzolunmaz cəsarətindən, Vətənə sevgisindən, döyüşdəki şücaətindən saatlarla danışirlar. Onlar deyirlər:

- Əliqismət olduqca cəsarətli, bacarıqlı, savadlı, heç zaman qorxu hissi olmayan bir komandir və şir ürəkli, mükəmməl bir döyüşçü idi. Döyüşdə o özü və qrupunda olan əsgərləri gözünü qırpmadan yalnız irəliyə - düşməni məğlub edəndək üzərinə getmək həvəsində olub. Cəsur komandir, olduqca vətənpərvər, ləyaqətli insan kimi tabeliyindəki əsgərlərlə münasibətdə diqqətli idi. Döyüşdə yaralanan əsgər və zabit yoldaşlarına kömək edir, onları sanitariya qrupuna çatdırmağa çalışardı. Kəşfiyyatçı olduğu üçün fəaliyyətini qapalı saxlardı. Həmişə deyirdi ki, kəşfiyyatçı görünmədən görmək, ölmədən dönməkdir...

Əsgərlərin xilaskarı

Çox vaxt döyüşçülər sıldırım qayalarda, çətin keçilən meşələrdə gedirdi. Belə mürəkkəb relyefə malik ərazidə qətiyyətli həmlə etməklə düşməni sarsıdıcı zərbə vurmaq qəhrəmanlıq nümunəsi idi. Əliqismət ən çətin anlarda belə, əsgərləri uğurlu döyüşlərə, daim irəliyə, qələbəyə ruhlandırırdı. Zabit yoldaşı C.Təhməzov deyir: "Mən döyüş zamanı yaralanmışdım. Güllə, mərmə yağmasına baxmayaraq Əliqismət Yaqublu yaralanmağımı bilcək mənə ilkin tibbi yardım göstərdi, çiyinə alıb tibbi heyətə təhvil verdi, sonra isə döyüşü davam etdirdi. Əgər bu yardımı almasaydım indi həyatda yoxdum. Sağ qalmağım üçün qardaşım Əliqismətə borcluyam".

Döyüşlər zamanı əsgərlərdən biri ağır yaralanır. Bunu görən Əliqismət onun köməyinə çatır. Görür ki, mərmə qəlpəsi onun əzalarını dağıdıb, bərk qan axır. O tez yaralıya ağrıkəsici vurur, qanaxmanı dayandırmaq üçün sıxıcıdan (jqutdan) istifadə edir. Əsgər deyir:

- Komandir, mən ölürəm?..

- Qorxma, yaran çox da dərin deyil, sən yaşayacaqsan.

Əsgər ümitsiz halda:

- Komandir, mən gedirəm. Heyif ki, gözəl Şuşanı görə bilmədim... - deyir və gözlərini əbədi olaraq yumur...

Əliqismət onun başını dizi üstə qoyaraq yanğı ilə deyir:

- Xoş sənə halına, sən bizim hamımızın arzuladığı yerə getdin - şəhid oldun...

...Əliqismət Yaqublunun atası Mükafat müəllim Lerikdə Dövlət Rəsm Qalereyasının direktorudur. Ordumuz hər dəfə yeni yaşayış məntəqələrinə girib, şəhər, qəsəbə və kəndləri, yüksəklikləri azad etdikcə o da həmin yerləri stolunun üstündəki xəritədə qeyd edir və sancaq vurur. Artıq Şuşaya çatmağa sayılı günlər qalmışdır. Noyabrın əvvəllərindən Şuşaya hücum başlanmışdı. Ayın 5-də XTQ-nin cəsur igidləri artıq Şuşanın girişində idilər. Ermənilər

cəsur Xüsusi Təyinatlılarla üz-üzə gəlməkdən çəkinirdilər. Ona görə də əsasən uzaqvuran silahlardan istifadə edirdilər. Əlbəyaxa həmlədə Əliqisməti tanımaq olmurdu. O, həm vuruşur, həm də yaralılara kömək edirdi. Bir çox sağ qalan yaralı əsgəri, zabiti Əliqismət xilas etmişdi. Bəzən özünü unudaraq, güllədən, mərmə qəlpəsindən qorxmadan strateji nöqtəyə can atırdı. Verilən tapşırığı, işğaldan azad olunmalı kəndi, şəhəri, öz canı bahasına belə, almağa can atırdı. Amma döyüşə rəhbərliyi mükəmməl həyata keçirir, məqsədinə nail olurdu. Hər dəfə yeni ərazilər ermənilərdən alınanda atası Mükafatla danışır, "Ata, narahat olma, növbəti hədəfimiz Şuşadır" - deyirdi.

"...Sizə Şuşadan zəng edəcəyəm..."

Noyabrın 1-də atasına zəng edən Əliqismət qısa danışır: "- Ata, salamatçılıqdır, narahat olma. Ola bilsin ki, bir neçə gün zəng edə bilmədim. Set olmayacaq. Bir də, İnşallah, sizə Şuşadan zəng edəcəyəm. Sağlıqla qalın, - deyir". ...Son telefon zəngi və atanın ömürlük yaddaşına hopan, mehriban, sevimli övladının vida sədası...

Daşaltıya hücum başlayır. Ordumuzun bu qədər irəliləyib uğur qazanması erməni silahlılarını dəli etmişdi. Bu, onların məğlubiyyəti demək idi. Ordumuzdan hayıf almaq üçün bütün silahlardan bizim mövqelərimizə fasiləsiz olaraq atəş açır, namərdcəsinə əsgərlərimizin mövqelərini bombardman edirdilər. Aydındır ki, 30 ildən bəri Qarabağda səngər, müdafiə tunelləri, dəmir-beton sədlər tikən, mövqelərini müxtəlif növlü dağıdıcı silahlarla dolduran ermənilər insanlığa sığmayan vəhşiliklər edir, hara gəldi mərmə, güllə, raket atırdılar. Söz yox ki, düşmənin atdığı mərmilər öz qurbanlarını da tapırdı. Düşməne ağır zərbə endirərək Daşaltını alan ordumuz, Şuşaya həmləyə başlayanda, noyabr ayının 5-də axşamçağı, saat 16-17 radələrində artilleriyadan atılan mərmə Əliqismətin yaxınlığında partlayır... Onu qospitala çatdırsalar da, artıq gec idi, Vətən üçün döyünən ürəyi susmuş, ruhu isə şəhid qardaşlarının ruhuna qovuşmuş, məkanı cənnət olmuşdu. Baş leytenant Əliqismət Yaqublu əlində silah döyüşərək, öz canını Vətənə qurban vermişdi. Vətənə tuşlanan düşmən mərmilərini öz sinəsi ilə qarşılamışdı. Mələk simalı, cənnət vüsallı Əliqismət Yaqublu bizim ellərin karvanını duman və qaranlıqlar içindən aparıb işıqlı sabaha çıxaran bir sarvan oldu. Onun gözlərində, sözlərində günəşin qüdrəti, baharın həyat ətri vardı.

Vətən qəhrəman övladı Əliqismətə layiq olduğu qiyməti verdi: Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı ilə "Azərbaycan Bayrağı ordeni", "Vətən uğrunda", "Şuşanın işğaldan azad olunmasına görə" medalları Qələbənin rəmzitet övladı Əliqismətin sinəsində parlayır.

Əbədiyyət elçisi

Qarabağı əsarətdən azad etmək sənə qismət oldu, Əliqismət!

Səni döyüşdən-döyüşə, qələbədən-qələbəyə aparən qüvvə Vətən sevgisi idi.

Sənin qüdrətin, ləyaqətin çatdığı yerə düşmənin xəyalı da çatmaz.

Böyük Qələbə, Vətənə məhəbbət, sonsuz iftixarımız həmişə səninlə bir yerdə olacaq, Sənin zabit şərəfin zaman keçsə də solmayacaq!

Sən şəhid övladlarının baxışlarında, onların qan yaddaşında həmişə bizimlə olacaqsan.

Pərvanələr yanacaqlarını bilə-bilə özlərini oda atırlar. Sənin də ömrün pərvanə ömrüdür.

Xarı bülbül sənin nəfəsinlə ətiləndi, qürrələndi, sevincə bələndi. Üzünü azan səsi gələn minarələrə tutdu.

Bu bizim haqq savaşımız idi, sən də haqlı olduğun üçün qalib oldun, Zəfər çaldın.

Hamı sizdən öyrənəcək, Mübarizin mübarizə dərslərini, Poladtək əyilməzliyini, yenilməzliyini...

Azərbaycan qəhrəmanı, döyüş aslanı Əliqismət Yaqublu, qardaşımoğlu!..

Vətən duyğusu o qədər güclü, əzəmətlidir ki, heç bir duyğuya bənzəməz. Vətən, dədə, baba əmanətidir, varlığımızdır. Vətən xalqın azadlığıdır, müstəqilliyidir. Torpağı, dağı, daşı qoruyanda, yad nəzərdən hifz edəndə dönüb Vətən olur.

Əliqismət, Sən Vətəndə yaşadın, Vətəndən güc aldın, onu sevə-sevə ucaldın, düşməndən bac aldın.

Əliqismət, Sən zəfər qazandın. Qəhrəmanlıq dastanı yazdın, əzmini, sorağını bütün cahan eşitdi. İndi uyuduğun torpaq sənə beşikdir! - Sən, - Vətənsən...